

Všude dobře, doma nejlíp

Esej na téma „Fotografie“ z předmětu A7B33DIF – Zpracování digitální fotografie

Rok: 2012

Fotky jsou všude. Na internetu, v časopisech, na reklamních tabulích u dálnice, nosíme je na tričkách, jsou i na potravinářských obalech a můžeme si jimi dokonce potisknout auto. Fotky obklopují celý náš svět, není jediný den našeho života, kdy bychom žádnou fotku nespátřili. Jen si to představte. Vstanete, otevřete ledničku a hned na vás vykoukne několik lákavých fotografií – mléka, šunky, jogurtu a jiných trvanlivých potravin. Vyjdete do práce a po cestě potkáváte další sérii reklam a propagací. V zaměstnání se tomu také zcela nevyhnete. Večer dorazíte domů a hned se na vás sesype hromada fotografií z dovolené, které vám chce ukázat sestra. Nevím, jak vy, ale já si tedy rozhodně neuvědomuji, kolik obrázků jsem za těch pár hodin viděl.

Přijde nám to zcela přirozené. Avšak co bychom dělali, kdyby fotografie neexistovala? Zřejmě by to nebylo nic příjemného... nebo snad ano?

Především bychom měli mnohem více prostoru pro fantazii. Cestovatelé by se vraceli ze svých výletů a nikomu by nemohli ukázat, co kde viděli. Museli by o tom vyprávět. Lidé by je nadšeně poslouchali, byli by napjatí, jak to v dalekých krajinách chodí a hlavně, jak to tam vypadá. Slýchali by o krásných útesech, barevných tropických pralesech, cizokrajné zvěři (obyčejný tygr by se vyprávěním brzy změnil v obrovskou pruhovanou příšeru a průměrný papoušek by svou barvou připomínal spíše dílo Andyho Warhola než pouhého opeřence). Lidé by toužili všechny kraje spatřit a bezhlavě by se vrhali za dobrodružstvím, plni očekávání a radosti. To by byl přece úplně jiný zážitek, než ve světě, kde se předem podíváme, jak to vypadá na pláži, kam jedeme, prohlédneme si hotel a zjistíme si, kolik je tam lidí a jaké je počasí.

Kromě zachycené přírody by ve světě bez fotografií neexistovaly ani realistické portréty lidí. Každý určitě máme hromadu svých fotek v počítači – jak jíme, jak si čteme, jak jezdíme na kole, jak se mazlíme se psem, jak ráno vstáváme, jak se opalujeme, jak provozujeme extrémní sporty, jak šplháme na strom... Můžeme se na ně kdykoliv dívat, upravovat je, mazat je, děláme si s nimi, co chceme a tak si jich vlastně ani nevážíme. Jenže co by se stalo, kdybychom místo toho měli jen jeden obraz? Nejspíš bychom si ho uschovali na bezpečné místo (zřejmě by nebyl úplně nejlevnější) a střežili bychom jej jako oko v hlavě, protože bychom chtěli, aby se naše tvář dochovala i do budoucna. Také by nebylo nic takového jako průkazová fotografie – zřejmě bychom si museli zaplatit za to, aby nám nějaký zkušený malíř namaloval tvář na občanku. Jak šílené.

Tohle však není ještě tak úděsná myšlenka. Horší by to bylo s internetem. Představte si jakoukoliv webovou stránku, která neobsahuje žádné fotky. Bylo by to hrozné. Všude jen samý text, žádné zpestření. Vzhledem k tomu, že jsou to právě fotografie, které nám pomáhají se zorientovat na webové stránce, bez nich bychom hledali jednu věc strašně dlouho. Možná si říkáte, že by jejich místo mohly zaujmout jiné grafické prvky. Jenže ty rozhodně nenapodobí realitu tak dokonale. A navíc, komu by se chtělo všechno složitě překreslovat? Vždyť každý internetový odkaz jich skrývá hned několik!

Žít ve světě bez fotografií by bylo opravdu složité. Schválně si to zkuste představit. Nemohli bychom pohodlně nakupovat z domova, protože bychom netušili, jak věc, kterou chceme pořídit, vypadá. Copak se dá věřit pouhým popisům a případným recenzím? A kdybychom si všechno měli prohlížet vlastníma očima, jistě by to byla velká ztráta času. Například při koupi nového bytu by nestačilo navštívit realitní kancelář a prohlédnout si nemovitost v reálném měřítku. Bylo by nezbytné všechno objet, poptat se a dělat si podrobné poznámky potřebné ke konečnému rozhodování.

Nevím, jestli by někdo chtěl v takovém světě žít. Zajisté by to mělo své kouzlo. Ten obrovský prostor pro fantazii je úžasný. Mnoho věcí by nabralo úplně nových rozměrů. Jako bychom se vrátili zpět v čase. Slýchali bychom o událostech dobrých i zlých, o přírodních úkazech, o vlivných osobách, avšak nemohli bychom si nic prohlédnout, věci by se zkrátka musely domýšlet. Vládl by nám člověk, o jehož vzhledu jen zhruba tušíme. Byla by válka a my nikdy nespátřili její hrůzy. Ve své podstatě to má mnoho výhod. Alespoň bychom nebyli tolik vystavováni vlivu médií, nikdo by s námi prostřednictvím fotografie nemohl manipulovat a navíc bychom žili v blažené nevědomosti - špatnostem, které se ve světě dějí, bychom nemuseli vůbec věřit.

Určitě by bylo zajímavé si na vlastní kůži vyzkoušet bydlení v takovém světě. Avšak já rozhodně dávám přednost zemi, ve které žijeme. Nejen proto, že fotografie dělají život pestrým a barevným, ale i proto, že bez nich bych přišel o jeden ze svých velkých koníčků.